

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ FARNOSTI

Červenec 2014

Ročník 10

Číslo 7

MYŠLENKY NA MĚSÍC ČERVENEC

CHARLES WHITEHEAD

LETNICE JSOU PRO ŽIVOT

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2008 v edici Orientace

1. Bůh jedná s každým z nás jiným způsobem. Musíme mít na paměti, že pro nás chce jen to nejlepší a že se s námi setkává právě tam, kde jsme.
2. Bůh chce, abychom poznávali jeho přítomnost, moc a lásku, chce, aby ostatní lidé viděli, že on působí v našich životech.
3. Žít v Duchu znamená plně se podílet na životě těla Kristova. Může to proměnit naše farnosti ve skutečná společenství lásky, ze kterých neseme výzvy evangelia do prostředí, ve kterém žijeme a pracujeme.
4. Máme-li se plně účastnit poslání církve, potřebujeme dary Ducha. Přicházejí k nám prostřednictvím křtu Duchem svatým, Boží milostí, zdarma nabízené každému.
5. Svatý Pavel nám říká, že Bůh své dary nikdy zpět nebere. Pokud se tedy znovu ztrácejí, musí to být proto, že jsme je přestali používat.
6. Dary Ducha svatého jsou znamení, která nás vedou k Bohu, jsou to nástroje ke splnění úkolu, ne cíle samy pro sebe.
7. Jestliže se rozhodneme číst s novým nadšením Písmo, jestliže uvěříme, že Slovo je skutečně živé a aktivní, pak se naše životy změní tím, co čteme.
8. Bůh v nás může působit jenom úměrně naší víře. Nedostatek víry Boha omezuje v jeho činech a z nás dělá pasivní křesťany, zatímco pro dynamickou víru je možné téměř všechno.
9. Ježíš je kvádrem nárožním, na kterém mají být postaveny naše životy, a eucharistie nemá téměř žádný smysl, pokud ho neznáme osobně.
10. Bůh k nám mluví prostřednictvím svého slova a svého Ducha. Jsme-li naplněni Duchem, budeme hladovět po jeho slově, jsme-li utvářeni slovem, budeme více otevření působení Ducha.
11. Naše víra musí být zaměřena na Boží lásku k nám, na Ježíšovo dílo na kříži, na pokračující dílo Ducha svatého v našich životech.

12. Musíme radikálněji svěřit své životy jemu, začít žít vírou a modlit se s vírou. Možná, že pak začneme věřit neuvěřitelnému, vidět neviditelné, a dokonce i dělat nemožné – vírou.

13. Máme-li pochopit, co Bůh říká prostřednictvím svého slova, potřebujeme být otevření jeho vedení.

14. Pán má svůj plán pro každého z nás, ale málokdy nám hned na začátku ukáže celý obraz. Chce, abychom postupovali krok za krokem.

15. Jestliže Bůh zaujímá první místo v našem životě, jestliže svůj vztah k němu myslíme opravdu vážně, pak musí být Písmo tím prvním, co budeme číst.

16. Nejsme voláni k tomu, abychom žili a pracovali v izolaci. Jsme všichni součástí společenství víry. Naše dary a služby mohou být různé, ale všichni se podílíme na společném poslání žít podle evangelia.

17. Jestliže chceme být vedeni, musíme zůstat blízko tomu, kdo nás vede. Jestliže má jakýkoliv vztah růst, musíme na tom pracovat – nestane se to jen tak samo od sebe.

18. Na každé cestě je snadné zabloudit, a tak potřebujeme mapu a kompas. Naší mapou je Bible a Duch svatý je naším kompasem.

19. Když nás Duch svatý doprovází, očekává, že budeme používat svoji inteligenci a svůj selský rozum.

20. Rozlišování je rozeznávání toho, co přichází od Boha. Je to podstatný Boží dar pro naši ochranu. Máme-li být prorockým lidem v tomto zmateném světě, potřebujeme být lidem, který je schopný rozlišovat.

21. Je obtížné rozpoznat Boží činy v dnešním světě, pokud nejprve nepochopíme, jak se Bůh projevoval v dějinách.

22. Ježíš nás učí, že křesťanská autorita je pro službu druhých, ne pro to, aby se člověk, který ji vykonává, vyvyšoval. Ten, kdo je největší, je ten, kdo ostatním ochotně slouží, kdo věrně plní úkoly, které mu byly svěřeny.

23. Důvěřujeme-li Bohu, může v nás pracovat Duch. Svoboda i poslušnost jsou znamením přítomnosti Ducha v nás.

24. Pravým středem celého křesťanského života je eucharistie.

25. Lidé jsou ochotnější naslouchat těm, kdo svědčí svým příkladem.

26. Evangelium není abstraktní záležitostí – ožívá, když mým nebo tvým prostřednictvím naplňuje Ježíš Kristus potřeby lidí. Je to poslání, ke kterému je povolán každý křesťan.

27. Naše tvrzení, že jsme naplněni Duchem, jsou jen prázdná slova, pokud z našich postojů a chování není vidět láska.

28. Bůh očekává, že ve správný čas rozkveteme a že přineseme ovoce. Někdy to dlouho trvá, než dobré ovoce dozraje, ale to nás nesmí odradit.

29. Není větší radosti než být na správném místě ve správnou dobu a dělat správnou věc.

30. Každý křesťan je povolán k životu ve svatosti. To je příkaz, ne nějaký návrh!

31. Jestliže Boha skutečně známe, můžeme ho nacházet všude a celý náš život bude vyjadřovat klanění se Bohu, které bude vyrůstat z poznání toho, co pro nás náš Otec v Ježíši vykonal.

***Myšlenky byly sestaveny na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži
ve spolupráci s Pastoračním domem Velehrad v Itálii.***

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ V UNIČOVĚ

Dne 15. června 2014 jsme v uničovském farním kostele Nanebevzetí Panny Marie společně slavili mši svatou, při které poprvé přijalo Tělo Páně našich (slovy otce Svatopluka) „sedm statečných“. Emma Kovaříková, Lucie Ledrová, Ema Trávníčková, Kristýna Kocourková, Oliver Kromka, Ondřej Vomáčka a Natálie Vymazalová. Chtěli bychom poděkovat otci Svatoplukovi a katechetce Soni Šlosarové za pěknou slavnost, ale také za přípravu našich dětí v hodinách náboženství. Všechny rodinné příslušníky, známé, ale i neznámé prosíme o modlitby za naše děti, aby na tento den vzpomínaly jako na krásný nový začátek setkávání se s Pánem Ježíšem. Prosme všichni, ať pro našich „sedm statečných“, den prvního sv. přijímání není posledním, ať vytrvají a rostou ve víře. Za vaše modlitby děkujeme.

(JASE)

DĚTSKÉ ODPOLEDNE NA FAŘE V UNIČOVĚ NA ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU

Již tradičně patří poslední čtvrtek měsíce června na faře v Uničově dětem. Po slavnostní mši svaté obětované za děti ve farnostech a po rozdání vysvědčení se děti s rodiči a známými přesouvají z kostela na farní zahradu, kde na ně čekají jednotlivá stanoviště s připravenými soutěžemi. Za splnění všech disciplín dostanou děti odměnu. A pak přijde čas posedět u ohýnku, opéct kabanos a popovídat si.

Toto odpoledne plné her, zábavy a společného posezení, se uskutečňuje také díky finanční pomoci města Uničova.

Město Uničov na tuto akci přispívá každým rokem a z těchto peněz jsou dětem nakupovány odměny v soutěžích, rekvizity na hry a soutěže a také občerstvení.

Takže vysvědčení je rozdáno a teď čekají naše děti dny volna, odpočinku, tábory.

Modleme se za ně, ať je Bůh provází při jejich hrách, zábavě a ať je chrání ode všeho zlého.

(ss)

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST UNIČOV

SRDEČNĚ ZVE NA

***POUŤ KE CTI SV. CYRILA A METODĚJE
V ŽELECHOVICÍCH***

5. ČERVENCE 2014

**Slavnostní mše svatá začíná
v 10.30 hod.**

**v kapli sv. Cyrila a Metoděje
v Želechovicích**

Pozvánka

Ve schránce na dopisy je zase plno letáků. Jedním z nich je i pozvánka ke vstupu zdarma. Je přiložen také kupón na dárek. Šálek na kávu či čaj zaručen. Bůh – Ježíš nám nabízí také něco: „Pojďte ke mně všichni, kdo se loptíte a jste obtíženi...“ (Mt 11,28)

Zdá se, jako by mne Bůh chtěl, s mým psaním, postavit do kouta. Bože můj, dej dojít jen k dobré inspiraci a hlavně ať nepíšu bajky. Jak také správně varoval apoštol Timotea (1 Tim 1,4). V Bibli je mnoho moudrosti a evangelium Matouše (5,3-12) je učení Pána Ježíše o blahoslavenství. Je dobré se obracet na Boha, protože jinak by člověk nerozuměl ani sám sobě.

V Bibli se píše: „Pozvedni své oči k horám. Od Boha se Ti skýtá pomoc. (Ž 121). Léčivý prostředek proti všem nesnázím: První je spokojenost. Druhá bylina je zdravý lidský rozum. Třetí je připomenutí hříchů minulosti. Čtvrtá bylina je myšlenka na utrpení, které pro nás Kristus nesl s radostí. Pátá bylina je poznání, že utrpení je dáno Bohem jako Otcem. Šestá bylina je vědomí, že žádné utrpení nemůže zničit křesťanův život. Poslední bylina je naděje.

Dana Lukasová

Vzpomínka na školu

Už v první třídě začal jsem si stýskat,
cítíl jsem se jako ve vězení.

Stále jen sedět a nesmět si pískat
a malovat smět jen při kreslení.

Maminka moje byla z toho smutná,
učila se se mnou každíčký den.
Říkávala: „Učení – to je věc nutná,
napiš si úkol a potom můžeš běžet ven.

Pět let se se mnou denně dřela,
až jsem si učení zamiloval.

I když to nevyslovila, vím, že by chtěla,
abych i na vysoké škole studoval.

Uplyne pár dnů a nastane loučení
s tou naší školičkou pod tichou strání.

Jedni na studie, druzí do učení,
všichni však budeme vzpomínat na ni.

Jak voda uběhlo to školní mládí,
dnes cítím – měl jsem tu školu rád.

Dík tobě maminko, a to mne svádí
kytičkou veršů ti poděkovat.

Z archívních materiálů získala

Anna Svobodová

Srdečné blahopřání!

*Srdečné blahopřání všem farníkům,
kteří v měsíci červenci oslaví své jmeniny a narozeniny!
Přejeme hojnost Božího požehnání, pevné zdraví a radost v srdci.
Za všechny oslavence bude sloužena mše svatá
v neděli 20. července 2014 v 8,00 hod.*

PRO DĚTI

VYPRÁVĚNÍ O CYRILU A METODĚJOVI

V řeckém městě žila v 9. století rodina se 7 dětmi. Mezi nimi byli chlapi Konstantin a Metoděj. Oba se dobře učili. Když vyrostli, Metoděj se stal správcem jedné části země a Konstantin pracoval s a stal se profesorem v , hlavním městě Byzantské říše. Byzantský císař , se kterým chodili oba bratři do školy, vyslal Konstantina a Metoděje na , aby vyhověl žádosti slovanského knížete . Konstantin vymyslel pro Slovy pismo a oba bratři se vydali na . Přeložili pro Slovy také a sepsali . Nesloužili latinsky, ale staroslověnsky. Tak jim všichni dobře rozuměli a víra v se šířila. Kněží sousední západní říše si na Konstantina a Metoděje stěžovali v u papeže, ale ten slovanskou schválil. Konstantin vstoupil v do kláštera, přijal řeholní jméno Cyril a ve 42 letech zemřel. Metoděj pak dál působil na , a to jako . Po jeho smrti byli sice Cyrilovi a Metodějovi žáci vyhnáni ze země, ale i tak víra v zapustila na kořeny, které se už nikdy nepodařilo vymýtít. Náš národ vděčí Cyrilu a Metodějovi za to, že jako jeden z prvních měl svůj překlad , své knihy pro a svůj . Tak jsme se už v 9. století zařadili mezi kulturní národy Evropy.

arcibiskup

Bible

Čaňhrad

hlaholice

Ježíš Kristus

knihy

Michal III.

mše svatá

Řím

Rostislav

Solun

Velká Morava

Zákoník

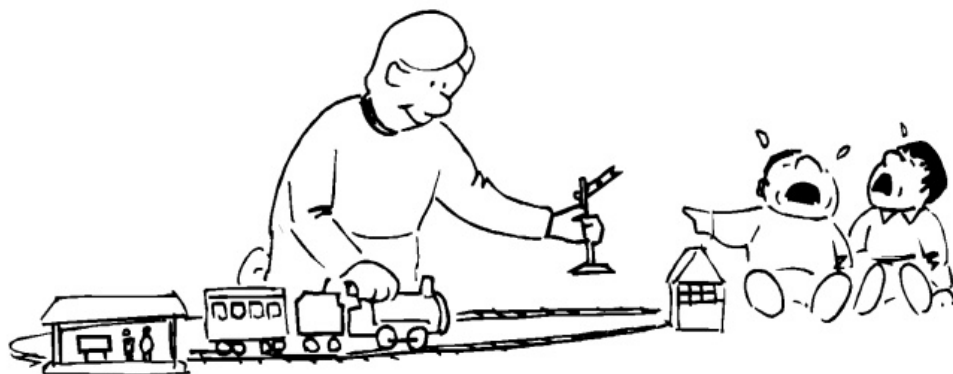
Vtipy...

Malý kluk, celý pobledlý, přijde do lékárny: „Máte nějaké prášky proti bolesti?“
 „A co tě bolí, chlapečku?“
 „Zatím ještě nic, ale tatínek si právě prohlíží moje vysvědčení.“

Řidič jede s rodinkou na dovolenou, přijede na hranice, přijde k nim celník, vyžádá si, aby řidič otevřel okénko, a ptá se:
 „Cigarety, víno, lihoviny?“
 Řidič odmítavě zavrtí hlavou:
 „Kdepáák, děkuji, mám toho plný kufr!“

Pan farář se ptá při náboženství Pepíčka:
 „Modlíte se před jídlem?“
 Pepíček: „No, jen když máme jíst houby, co nasbíral táta.“

Pan farář si s dětmi vždycky vyhrál.

Jednoměsíčník POKOJ VÁM! vydává Římskokatolická farnost Uničov. Neprodejné!
 Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Příspěvky posílat do 20. dne v měsíci psanou formou,
 elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Redakční rada: P. Mgr. Svatopluk Pavlica, farář; Ing. Soňa Šlosarová; Ludmila Hájková
 Římskokatolická farnost Uničov, Kostelní nám. 153, 783 91 Uničov, tel. 585 054 500

E-mail: faunicov@ado.cz, www.farnostunicov.cz